

Det kan vidare konstateras att förstainstansrätten vid bevisvärderingen inte fattade ett enhälligt beslut och således meddelade en paradoxal dom, eftersom den ansåg att den föreliggande bevisningen å ena sidan var tillräcklig såvitt avser kommissionens bevisbördor för att visa att de felaktiga licenserna hade utfärdats på grundval av felaktiga uppgifter från exportören, och å andra sidan otillräcklig såvitt avser klagandens bevisbördor för att de thailändska tullmyndigheterna kände till, eller åtminstone rimligen borde ha känt till, att varorna inte kunde komma ifråga för någon förmånsbehandling.

Det åligger domstolen att mot bakgrund av förstainstansrättens oriktiga tolkning och bedömning av de handlingar i målet som åberopats som bevisning konstatera att förstainstansrätten lämnat en bristande motivering. ⁽⁵⁾

2. Vad gäller artikel 239 i tullkodexen

Den första och enda grunden. Förstainstansrätten har felaktigt grundat sig på en felaktig tillämpning av artikel 220.2 b i tullkodexen eller på den oriktiga bedömningen av de handlingar i målet som åberopats som bevisning när den konstaterade att den situation som klaganden befinner sig i inte utgör en särskild situation i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom av den 9 mars 2006 i mål C-293/04, Beemsterboer, REG 2006, s. I-2263.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

⁽⁴⁾ Domstolens beslut av den 11 juli 1996 i mål C-325/94 P, An Taise och WWF UK mot kommissionen, REG 1996, s. I-3739-3740, punkterna 28 och 30.

⁽⁵⁾ Domstolens dom av den 24 oktober 1996 i mål C-32/95 P, kommissionen mot Lisrestal m.fl., REG 1996, s. I-5399, punkt 40.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Bonn (Tyskland) den 9 september 2009 — Pfeleiderer AG mot Bundeskartellamt

(Mål C-360/09)

(2009/C 297/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Bonn

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pfeleiderer AG

Motpart: Bundeskartellamt

Tolkningsfråga

Ska gemenskapens konkurrensregler, särskilt artiklarna 11 och 12 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ samt artikel 10 andra stycket EG

jämförd med artikel 3.1 g EG tolkas så, att om den som lider skada av en konkurrensbegränsande samverkan ska kunna hävda civilrättsliga anspråk på grund av detta, får denne inte lämnas insyn i akten såvitt avser ansökningar om förmånlig behandling eller upplysningar och handlingar som sådana sökande frivilligt har överlämnat och som en nationell konkurrensmyndighet i en medlemsstat har mottagit enligt ett nationellt program för förmånlig behandling inom ramen för ett sanktionsförfarande som (även) syftar till tillämpning av artikel 81 EG?

⁽¹⁾ EGT L 1, 2003, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 8 september 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau mot SGS Belgium NV, Firme Derwa NV och Centraal Beheer Achmea NV

(Mål C-367/09)

(2009/C 297/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Svarande: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Tolkningsfrågor

1. Har bestämmelserna i artiklarna 5 och 7 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen direkt rättsverkan i medlemsstaternas nationella rättsordningar vid överträdelse av dessa medlemsstaters utrymme för skönsmässig bedömning och utan att de nationella instanserna behöver fastställa genomförandeåtgärder?

2. Kan ett företag som är specialiserat på kontroll och tillsyn på internationell nivå, som är erkänt i den medlemsstat där tullhanteringen för export genomfördes, i detta fall Belgien, och som har lämnat ett oriktigt lossningsintyg i den mening som avses i artikel 18.2 c i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 ⁽²⁾, betraktas som ekonomisk aktör i den mening som avses i artikel 1 i rådets förordning nr 2988/95, respektive som en person som har deltagit i genomförandet av oegentligheten eller som är skyldig att stå till svars för oegentligheten eller förhindra att den begås, i den mening som avses i artikel 7 i ovan nämnda förordning?

3. Kan ett konstaterande i rapport från en undersökning som har utförts av myndigheten för övervakning av näringsverksamhet, en skrivelse i vilken kompletterande handlingar för att styrka övergången till fri konsumtion efterfrågas eller ett rekommenderat brev i vilket en straffavgift påförs, anses utgöra en åtgärd i syfte att utreda eller beivra en oegentlighet i den mening som avses i [artikel 3.1 tredje stycket i] rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995?

⁽¹⁾ EGT L 312, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Republiken Polen) den 23 september 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mot Tele2 Polska Spółka sp. z o.o., nu Netia S.A.

(Mål C-375/09)

(2009/C 297/25)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Motpart: Tele2 Polska Spółka sp. z o.o., nu Netia S.A.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den nationella konkurrensmyndigheten inte kan fatta ett beslut om att det inte föreligger någon konkurrensbegränsande verksamhet i den mening som avses i artikel 82 EG, när den efter att ha genomfört ett förfarande konstaterar att företaget inte har brutit mot förbudet mot missbruk av dominerande ställning i den mening som avses i denna fördragsbestämmelse?
2. För det fall att fråga 1 ska besvaras jakande, ska då artikel 5 tredje meningen i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget tolkas på så sätt att den, i

ett fall där den nationella konkurrensmyndigheten — om det konstaterats att företagets agerande inte strider mot förbudet i artikel 82 EG — endast kan avsluta ett kartellförfarande genom ett beslut om att det inte föreligger någon konkurrensbegränsande verksamhet, utgör en direkt rättslig grund för ett beslut av denna myndighet om att "det inte finns skäl för dem att ingripa"?

⁽¹⁾ EGT L 1, 2003, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāts (Republiken Lettland) den 28 september 2009 — SIA Stils Met mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-382/09)

(2009/C 297/26)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: SIA Stils Met

Svarande: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfrågor

1. Ska TARIC-nummer 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 y 7312 10 86 19 tolkas så att produkter av stål med ovan nämnda tvärmått — tvinnad tråd, linor och kablar, som är icke överdragna eller enbart pläterade eller överdragna med zink, av bland annat legerat stål (men inte av rostfritt stål) — och vilka inte importerats från Moldavien eller Marocko, skulle åren 2004 och 2005 ha klassificerats oberoende av deras kemiska sammansättning?
2. Ska artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96 ⁽¹⁾ av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, tolkas så att den utgör hinder för åläggande av en påföljd (böter) av samma belopp som antidumpningstullarnas totala belopp enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning (artikel 32.2 i den lettiska lagen om skatter och avgifter), vid åsidosättande av skattelagstiftningen?

⁽¹⁾ EGT L 56, s. 1.